

(۱۱)

امروز که بافتخار آن روز مقدس که روز نخستین نجات وطن یاروز تجدید
نجات و وحدت ملی ماست و درین روز مبارک جشن سروری بپا گردیده
ما مقدمًا تشكیران و اهتمان قلی خود را درقبال سایر افراد قدر شناس این ملت
و مردم اعنوان اعضاي انجمن ادی به پيشگاه ماجع یگاه وطن و صربی و معاصد
خوش بخت و سعادت مالک و ملت افغان اعلم حضرت عاری (محمد نادر شاه) تقدیم
داشته طول عمر و موقفیت کامله این شهریار عادل وا از خدا تهنا پیهائیم .

وهم بهم وطنان محترم بیمهست و سعادت این روز متبرکه جشن نجات وطن را
نهانی و تبریک گفته ضمیماً معروضیداریم که : هموطنان هنری این روز نارینخی
و بزرگ یک پادگان پر قیمت عصر حاضر افغانستان است چه درین روز مسعود
بود که جهات و شئون ملی و تاریخی شها و مملکت شها بدست یکی از بزرگترین رجال
نادر وطن آمین و تجدید میشود ا درهین روز است که ملت افغانستان گلمیم
تعزیه را ارسانده وطن پاک جمع کرده و تیغ های کنه و نفاق را درنیام فرو برد
پصلاح و اتفاق میگرایند . همین روز است که سر بر آورده گان ملی پصلاح و آشفق
دایی قومی و رفع نفاق و شفاقت با همیگر خود عهد و میثاق کرده و رای قیام
امنیت عامه و اداره عمومی مملکت بسلطنت وزمامداری فرزند نامود بزرگ
افغانستان و آنکسی، حسکه وطن را از تشتت و نهره نجات بخشیده است یعنی
اعلام حضرت محمد نادر شاه افغانستان متحداً توافق و پیمان مؤکد نموده واریکه سلطنت
شیه افغانیه را بوجود محترم او ذینست میبخشایند .

آری این روز در نظر اولاد افغانستان خلی قیمتدار است چه درین روز
است که یکطرف محران و بد بختی مملکت خانه پادشاه و روز نه های نو را پیش و
آرامی بروی ملک و ملت میکشاید ار دیگر طرف ناج بوشی و اریکه پیرای یک
پادشاه بزرگ و قابل اذیخاری صورت میگیرد که هر دو حال این روز اوروز
های خلی پر اصرت و سعدود ما بشمار میرود .

(۱۴)

هذا نماینده حتماً بصور افراد این جامعه توفیق و مأیه دان آنکه راخواستاری
که قیمت واجبی این عصر و این دوره را داشته و باشاق و صبیحت و قدرهای تو
نمای ازین دوره مسلم استفاده کرده و آنرا به قصد اصلاح ملّت و زرقیان وطن
خیل مهم و نافع بدانست اچه عصر ذمامداری اعلمیحضرت نامی الله،ستان حسنه
عملای بقصد نجات و سعادت ملت تهدیکه عظیمی را بخوبی شناخت و خاندانی
خوبیش می خواست وارد کند، ثابت و یقین است که این خادم صبیحت وطن
دورانه خوشبخت ساختن ملّت و ملت هر آن تمام بخاددان و فداکاری حاضر
بوده و خیر امدادیشانه برای سعادت این ملّت آماده و مستعد خدمت بیاشدند.
درخواهه این آرزو می گویند (زاده باد اعلمیحضرت محمد بنادر شاه عاری نامی
پگانه مالک و ملت (ادهانستان))

— — — — —

تشکر و تبریک

جه خودها که گشیدند بابلان اردی به وی آنکه دیگر نومهار می آید
سیار گاه اقدس کربلای هزاران حی و نایی فرمیزیم که این دوین حشن
نجات وطن را در نجت لوای قايد عالم و با شاه داشته در خود ما، های همیز
و آبهاط می نگریم نهای اینکه آن رو، های سه ایکبر، ایام ولاکار را که از
دو و دیوار وطن ماله فیضان و بوحه معاشر، ن شیرا، بشد بیاد آورده اشک
ناسف و نائی بباریم ولعکس صادر ای شاه، شیرا را داده بگوییم:
خوشش نادانیم سه هگهی که درد شیر نشیدن را دوا کرد

(۱۳)

زیرا در حالتی که وطن هنوز با آخوندی دقایق نزع مبتلا بوده و هیچکس
خنثی را امیدی هم با آنیه آن نداشته و به اقوال عجیب از افغانستان جز اصطلاح
جهنم افیانی چیزی پیش نهاده بود ولی خدای حکیم و رحیم ما نخواسته
ملکت جوان و نیرو مند افغانستان نمای سلطنه دزدان و حامین وطن در آمد
و بوایی مدت های غیر معلومی نام و نشان، عنان و زرگی قدرت و سطوت،
سعادت و رفاه، معارف و عسکر بالا عره امتناعل و حریت خود را وداع و
پدرود گردید بلکه تاریخ سعادت ملت را آسیان افغانستان درخشان و لوازمه
وقتی خار مادری در محض وطن افراحته شد و به تجویی دل تهمه خود جلومن
نمود و تاج محبت ملت را بر گردیده، مجسم سر دیدم و تاریخ هم
فراءوش کار نخواهد بود که از روز اول ورود خویشان نما اسرور رای امداد
کاخ آشوب و ساد و معنو آثار ما ای و هرج و مرچ های داخلی و برآنداختن
عوامل خیابان، اهوان دجل و لشکر حمل و مادی دو نرد و سیزده بوده
آنی رامه هر رود و نهر و خود را وقف آدامی و امیرا حت ملت
خوش نموده ماسند حکیم حاذق و معلم داما کنده مملکات ها صله واحلاق
پنده و اطوار سنجده مای ملکه و میانکار عاصه بود. و مام مامی خوش را
جدوچ تاریخ و نسلهای آیت وطن قرارداد، ما مروز ارسیم قلب این حشن
نجات وطن را بآن ناجی روگ و زمام دار اعظم اعلیحضرت مادر شاه افغان
و کافه ملت خود تبریک گفته از خداوند خوب اسدعا داریم که روزهای
خوبتر و جشن های پر سرورت نری زیر لوای این قائد معظم و پادشاه دانشد
خوبیس استقبال نمائیم.

شاها هزار سال چین شهر با. یائی
هر سال بو نکو تو خوش رپار یائی

(۱۱)

من ام افتتاح جشن

منطقه جشن و نقام نقطاط مربوطة آن تا حوالی مینار باد گار نجات وطن پیک
 توپیان و ترمیان خیلی ها با هشکوه و مجلل از مارف ار کان جشن آرامت گردیده
 راهیانی وطن منیز پایک نشاط و انبساط عوق العاده از ۷ بجهه صبح دسته دسته
 سوی چن دوانه گشت حوالی مینار باد گار را حلقه وار احاطه نموده و صنوف
 هنگری هم نجاهای مناسب خوش صفت زده انتشار ورود مو گش شهر بای را
 می نمودند در حالیکه تمامآ پیش محترم وزرا و هیئت محترم کورت دیبلو مائیک
 و و کلاسی محترم شهزادی ملی و منصبداران نظامی و علمای گرام و ادیان و مشاهیر
 کابل و طلاب مکتب ملکی و هنگری حضور هم دستیسه بووند که ذات
 اعلیحضرت هایونی لشراحت آورده بر منبریکه قبلاً وای ذات شهاده عین شهاده
 بود قیام فرموده به نطق ذیل این جشن ملی را افتتاح نمودند سپس محوار خطبه
 کور دیبلو مائیک برداخته به اران مردمه تبریکیه شهزادی ملی را بـ اعلـاً
 در ذیل من قوم ام : قبول فرمودند :

نطق افتتاحیه اعلیحضرت

بهم افاده از عن الرسم

ملت عزیز و قدر ذاتم !

اولاً پشمادعه ملت محروم و دود مسعود این دوز درود را بـ اعلـاً دور
 میگاردن و حیات باشرف افغانستان و بهترین حاضره قبضه از تاریخی احمد ؟ نبریک

(۱۵)

و تهیت میگویم . و بد رگاه خالق بی نیاز عموماً هر رض و نیاز می نایم ، که افغانستان را نا مسابق در آر ، بقاید شرافت ها و امنیت از ، و افتخار آن سر براند و ممتاز داشته باشد ۱

از خداوند برای شما و تمام ملـ محبوب و عالمـ ما هرین ومهـ هـ حـکـمـ هـ خـلـقـ خـودـ مـزـیدـ توـفـيقـ وـمعـاوـنـتـ رـاـ مـسـتـاتـ دـارـمـ تـاـرـ دـاهـ سـعـادـتـ هـلتـ وـاوـنقـايـ هـملـكـتـ خـودـ یـشـ اـزـ بـيشـ مـظـهرـ چـشـانـ خـسـدـهـاتـ مـهـمـیـ شـوـيدـ کـهـ اـزـ آـنـ رـضـایـ الـهـ وـخـوـشـانـدـوـدـیـ هـلتـ اـسـلـامـیـ وـشـرـفـ وـافـتـخـارـ اـینـ خـطـهـ اـفـغـانـ حـاـصـلـ گـرـدـدـ .
عنـ زـانـ اـبـنـاسـبـتـ اـینـ رـوزـ فـيـروـزـ کـهـ ماـوشـهاـ آـنـ رـاـ لـزـ نـفـلـ وـمرـجـعـ الـهـ وـحـسـنـ مـسـاعـدـتـ حـمـومـ هـلتـ وـمـجاـهـدـتـ فـسـاـکـارـانـ صـادـقـ وـطـنـ نـائلـ گـرـدـیدـهـ اـیـمـ وـهـ اـیـنـ تـقـرـیـبـ سـعـیدـ درـ دـفعـ اـفـرـاطـ وـقـرـیـطـ وـدـفعـ وـحـشـتـ وـجـهـاتـ وـواـزـ الـهـ مـذـاـخـطـرـ بـدـخـنـیـ کـسـبـ وـوـقـیـتـ کـرـدـهـ اـیـمـ تـکـرـ نـمـودـهـ بشـهـاـوـ کـافـهـ مـلـ عـنـ زـمـ توـسـهـ مـیـجـامـهـ تـاـبـایـ حـفـظـ مـوـجـودـتـ مـلـیـ وـسـبـرـ مـدـارـجـ تـکـاملـ وـرـقـ خـودـ هـبـیـشـ وـقـلـیـعـ تـارـیـخـیـ جـشـنـ اـمـرـوـزـهـ رـاـ کـهـ حـاوـیـ یـكـ مـلـیـلـهـ خـاطـرـاتـ مـتـضـادـةـ غـمـ اـنـگـیـزـ وـفـرـحـتـ بـخـشـیـ استـ وـبـخـاطـرـ دـاشـتـهـ اـسـبـابـ وـعـلـلـ آـنـ رـاـ کـهـ باـعـثـ اـنـهـاـ وـبـیدـارـیـ تـقـوـیـتـ استـ وـبـخـاطـرـ هـایـ تـسلـ آـبـنـدـ وـطـنـ بـسـبـارـنـدـ زـیـرـاـ اـسـکـرـ عدمـ آـمـوـخـنـیـ تـجـربـهـ اـزـ سـوـاـعـ کـذـلـتـ وـعـفـاتـ آـبـنـدـهـ بـارـدـ گـرـ مـیدـانـیـهـ اـیـنـگـوـنـهـ بـلـیـاتـ مـلـیـ بـدـهدـ هـاـنـاـ حـکـمـهـ (ـ خـداـ نـاخـواـستـهـ) آـبـرـوـیـ هـلـكـتـ بـخـاـكـ مـذـلـتـ خـوـاـعـدـ رـبـختـ . (ـ لاـوـقـ اللـهـ)

آـرـیـ اـسـکـرـ مـلـلـ وـاقـوـ اـمـ جـهـانـ اـزـ سـبـرـ نـاـمـلـاـمـ حـوـاـدـنـانـ سـوـهـ عـرـتـ تـکـرـفـهـ ، درـ صـدـدـ اـصـلـاحـ وـ جـلـوـ گـیرـیـ اـزـ خـاطـرـاتـ آـتـیـهـ سـبـرـ اـبـنـدـ ، الـهـ کـهـ رـوـزـ کـارـ بـرـایـ اـضـمـحـلـلـ وـ فـشـارـ دـادـنـ قـوـایـ هـسـقـ وـ وـجـوـدـیـتـ آـهـاـ حـاضـرـ وـمـنـظـرـ خـوـاهـدـ بـودـ ، بـرـایـ اـیـشـکـمـاـ وـهـلـتـ مـاـ خـدـایـ مـنـانـ رـاـبـاـنـ مـوـقـبـتـ مـلـ کـهـ جـشـنـ نـجـانـ وـطـنـ

(۱۶)

بیرون نهاده گار تاریخی اوست شکر گفت با همین فریضه نولین دا و ملت ماست که برای اهلای کلمات افه و جمله باید هل تمام موجود در خوش در راه آدم و زرق علیکت هنوز ایثار و فدا کاری نمایم.

خداؤند را شکر بیکنیم، که درین عرصه دو سال غسل حق سپاهه و عالی و معماونت و اتحاد ملت هنوز حکومت شاه توائمه است: تا پنهان دجه بخدمات و اصلاح ایور نمایک کمیاب گردد، و ازان جله است ترتیب اردیوی عسکری بالوارم عصری، تامین امنیت عمومیه و منظم امور را گنده داخله، تقدید را ها و سرکه ها، تهیه و مایل حمل و نقل، ترقی نجات و گمرکات و راه و صنافع، تذوق مدارس و مکانی و مطبوعات و طبی، تأسیس مؤسسه های مقدس طودایی ملی، واعیان و جاید العلا، و مجالس اطاق نجارت و اصلاحیه، و احمدن های علمی وادی، ترویج و ترقی فناوری که های صدیق، کشش معادن ثاره و استفاده متخصصین علمی و فنی خارجی و امدادها.

این چیز های که شایدیم همه در اثر اتفاق و نهاده، خلاصه و حسن خدمت گذاری و وظیفه شناسی هم مادربری و هیئت ناید دوا و مصلحته هم معاونت تمام اقوام افغانستان است. لهد ام ام از همود ایسا طیبار، ساز بیهیم، و از خداوند توفیقات مزبد رای عموم شان می خواهم ولی همه هم بددید که مابن خدمات و اصلاحات ملی داعل = شود: ای پسر کارل، ملامیه عجاج مزبد ترقیات سرای امایی و سایی، و احس و خانه، و ای سی و سی و سی، بعنی عجاج هیا، همچو اوس =

ترقبات علم و فن ایز ارم، پیشریح بایه، و بزر بیه دو، همچو ای سی، که صیغه باهم، سنت، ادله با حکوم، خود هم، ای بی و مصطفی هل له

(۱۷)

اسباب نای جات ملکی و حفظ آئین بین اسلام اس-قدم برداشت.
های رای ادای این واجبات دیگر، ملی خوش ار-مه پیشتر هیئت دولت را بخوبی
حسن اداره و اعتدال و ملت را پیشتر با تحداد و اتفاقی و ابراز مودت و مساعدت
بدولت، و عموم افراد مملکت را به تحصیل علم و فن و حفظ الصحوه که مراد از
ورزش های جسمانی میباشد و تقویه اخلاق حسنة اسلامیه که سرچشمه همه ترقیات
مادیه و متصویه است توصیه و دعوت مینماییم.

خصوصاً از ملت محترم تمنای ما اپنست که دولت رای احرا و همیشدن آر و
ها و آمال ملی و جلب مطالب و مواد خوشبختی و ترقیات مملکتی هیچگاهی از
مساعدت عملی و مهدوی و موافق فکری ملی خودی نیاز شده نمیتواند و حکومات
متفرقه امر روزه در اثر همین گونه معاوضت و پیشگویی مال خوش مدارج ترقی
و معاوضت را طی میکنند، البته که ملک عنیرزا هم بحکم این انجامات در همراهی
گردن و هر گونه مساعدت و رزیدن با حکومت متبعه خوش بیش از پیش بذل
قدرت خواهند فرمود در سعادتیه باشتهای صدمت و صفاتی بیت بقا و اعتدالی ملت
و مملکت عنیر افغانستان را از بازگاه خداورد ویاص نیاز و اترحام میکنم.

زندگانی افغانستان
(متابع عموم)

تبییر یکنامه شیخ السفراء

بحضور اعلیحضرت

درین موقع عج سفیر گیر شوری که . مث شیخ السفراء داشت بر یکنامه
ذیل را بحضور هایونی قرائت نمود :

اعلیحضرت

امر روز افتخار دارم با اعلیحضرت شما و ملت افغان تبریکات صمیمانه هقطاران

(۴۸)

عزم و تبریکان سپاهی خود را پنجه بچشم شاهاد نجات وطن و جلوس
تقدیم نمایم —

دایل روز عدها بغل افغان آرزو هایی آلاش و سپاهه نسبت به پیشرفت
آن در راه ترقی مادی و صرفانی و تشدید استقلالش ارزاده، و اعلیحضرن استطاعت
وقوای زیاد و حمت کامل که برای اجراء آن درخشناد و دوست و معادن دولت
افغانی لازم است، آرزو میکنم .

جوابیه ذلت شاهانه

جواب نمیخواهیم

با سرت تمام از احسانات و نظریات پیک خدا، نما و مقداران عزم آن
نسبت به تعالی ملک و مملکت عنیز خودمان وهم نمی داشتم خوش اینسان من عالم
و آرزو دارم که افغانستان متنقل، همیشه نجات دهن و را بتوانم و که خوش
بختانه بادول دوست و معاهد خوب را در، برهان انسان مباران در اردم و پایدار باشد .

معروضه و کلای شورای ملی

بسم الله الرحمن الرحيم

اعلیحضرت استاذل و نبات بخش افغانستان

خوب بخنی و سرپرکما و کلای شورای من و ممهنه ما، لحیب مان ازورود ایں
دو فیروز سال سومین حشن نجات وطن که بزرگ احمد دوره محبت و
بد نقی ملت افغانستان و شکرانه حیاب باش رویه از ده شده است داریم و هر را
وادر میباشد نه محدود نه اخراج نشرت معنی دری و نام مان ای خود هر من

(۱۹)

ثبیث این تقریب سعید را تقدیم نخواهیم و این لصافع عالی و ارشاد های قیمی
شهرداری را بگوش دل شنیده جداً به تحریل آن بگوییم و باین وسیله سخود هارا
به مفخرت و شرافت مادی و معنوی و صراحت بلند دینی و دنیوی واصل گردانیم
اعلیحضرت!

این روزیست که اجساد پیره حملت در اثر بجهادان ملت پرورانه و ساعیان
وطنخواهانه و ایثار و شجاعت ماریخنی اعلیحضرت شهادیات باشوفاه نایبل واز هرم
با جزء شها بالمره لکه جودت از دامان ملّت فغانستان زایل شده است

این روزی است که طلوع خورهید پریز جاهدین بقیادت اعلیحضرت شها
ابراهی تیره و مظلوم شقاوت و مدینتی و امدادلای چشمانی و روحانی اینان وطن دان
ملکت بر طرف گردانیده است

این روزیست که داکاران وطن رای بخون نیلکت صفحات خالک پاک افغانستان
را از خون گلگون خود لاله زار و ملت و ملکت را از اقدامان ماریخنی شان
مسرود و صاحب التحار نموده اند.

این روزیست که دقایق پاس و حرمان ملت بیک حالم مید درخشان و مسردی
پاوان نیروی همت اعلیحضرت شها مبدل شده است.

خلاصه این روز، عنوان سعادت و ترقی و دیباچه آفاق وطن پروردی و پیش
خیمه انواع شرافت و مفخر و حیث ملی ناست.

و این تقریب بدرگاه حضرت الهی بکمال اخلاص و نیاره رض شکران این
لطف و سرحد خداومدی را مینهایم که عامله این روز هر چیز اندوز نجات وطن
را از کرم و فضل خود بواسطه حسن تدبیر نادرانه اعلیحضرت شها کرامت
و ارزانی فرموده که عظمت ملی و شرافت ماریخنی این ناظره شیرین و خدمات

(۲۰۳)

تیپه‌دار شهاب‌شهریار دیگر نمیرین مادا لایلشون سینه صداقت دفنه ما و نسل‌های آینه
افغانستان بوده در بطنون اوراق فاریخ وطنی بخطوط در هنر طبلانی ثبت و
بیان گار می‌نماید.

اعلیحضرت ما هر چند ملت افغانستان از اثر انقلاب گذشته بسی خساران مادی
و معنوی را متحمل شده است ولی به مراد آن ؛ تکارب فردی را حاصل، و دوست
و دشمن و خبر و شر خود را شناخته و ازان لوجه هرث بند و نصیحت
گرفته از یکطرف ملت همچنان معاوی جانب مخدوش و دفع مضرت خلی زیاد
بذل عجاهدت دارند و از طرف دگر حکومت متبوع ملت در اصلاح غربی و اورده
و ترمیم خسارت های دوره انقلاب و تنظیم عساکر و اشراف و کمیم و قوام
امنیت و بسط انصاف و عدالت و فراهم آوری اسباب عصرت فاموزه، خواهه و نیزه
شعب ادویه و مدنیه فوق العاده بذل مقدرت می‌ورزد.

اعلیحضرت ما امر وزارت محبوبات، حکومت شهارا از خود و خودهاران را آنچه
تماماً سعادت و صرف اخالی و آرامی خودهارا نویط و صریح و خود همین حکومت
متبع قدس خود بدانند و همان میزان هستند که این ادخار و پیمانه ای
افغانستان را به ازین انقلاب مانع اسوز دوباره از اندیشی نسبت گردیده
است از اثرزحمت کشی و حسن نیت ای محترم تهمه از شاه برجی است.

اعلیحضرت ما ملت محبوس و قدردان شهشهان را جای قل اور تار را که نما
آرا محض جهته سعادت و آرامی را متحمل شده دین همسه دو سل نملست
را با نوع فیوض و مکام و لذای خود ملا کل دواه اید ای دل و دل نماید
و از خدمای قدر برای شهاب شهریار، بالندیز خود میرانه خود را به ماجرس
آرزو و نیات باند خوش وطن را شادان و مادرانه بجهت این دری کام

(۲۱)

گردانید.

اعلیحضرت امروز ملت افغانستان بر وجود مسعود شا می‌نمازد و بین کار نامه‌های درخشنده‌شما که موجب سربلندی و اتفاق خار وطن در داخل و خارج است برخود می‌مالد و از حسن اداره بازی و توانای شما و راه‌حضرت صدر اعظم و باقی کابینه فعال همان که تحت اوامر و هدایات شاهزاده شما برطبق امیدواری و انتظار ملت اجرا آن مینهایند اختمار مسرت مینهایم و اضافه بر اضافه دعای مزید موقب شما و حکومت آن را مینهایم.

اعلیحضرت امین دوره با سعادت نادرشاهی را که از موبیت حضرت ابو برهان افغانستان احسان شده است از مسعود بین ادوار مملکت دانسته امداد و دوام آن را از درگاه حضرت قادر توآناخواستاریم که برای عموم ملت خصوص هیئت مامورین مزید توافق اتحاد و اتفاق و حسن نیت و خلوص عقیدت و فعالیت و زحمت کشی را که بهترین و سبله ارتفای بیک جامعه است عنایت نموده ملت افغانستان را از خوشبخت بین ملت‌های دنیا بگرداند.

درخانه مزید موقب و کامیابی‌های اعلیحضرت استقلال ونجات بخشای خود را در انجام همه مقاصد بکه برای سعادت ملت و ارتقای علیک در نظر دارند خواستار بوده بیکویم زنده باد اعلیحضرت محمد نادر شاه غازی ا پسده باد استقلال افغانستان!

(۴۲)

لطف اخلاقیاتی

اعلیحضرت همایون

بعد از ختم معرفه فوق ریاست خودای علی تکراراً بذان شاهانه درگاه
عصر دلچسپ نهاد مهم ازین حیات وکلای ملت محبوب شان شکر گذاشی
فرمودند و دعا کردند که خداوند بذان شاهانه و عموم مامورین و شکر و ملت
افغانستان توفیق ارزانی فرماید قادر راه انجام خدمات مقدس وطن که فرش ذمه
هر فرد ملت است مصدر اجرآت مهمی شده این وظیفه مقدسه ایمانی وجود آنی
خود را بکمال صداقت و امامت انجام دهند

راجع بر اصلاحات و پیشرفت که درین مرحله دو حال به ملت و مملکت
افغانستان طالد شده است چنین ارشاد نمودند :-

« این اصلاحات و اجرآت که شها اراد اطمینان را نمودند در حقیقت از
لطف و کرم حضرت الهی به نصیب شها و این حالت بالا اسلامی گردیده است - باز هم
چون جهان عالم اسباب است ، تمام این کامیابی و ونجهت افغانستان در اثر مساعدت
و معاونت ملت محبوب با حکومت متبوعه شان و کوشش و سعی جیوه مصدر اعظم
و کامیه شان و مامه مامورین مدنی و نظامی افغانستان بعدل آمده است »

از درگاه الهی امیدواریم همانطوریکه از لطف و کرم خوبیش افغانستان را از
آفات و بلایات گوناگون نجات بخشد و درین اندک همه حراجات را از این محشرده
است ، دائمآ اورا باشرف و وقار و جاده پیمای راه توفیق و انتخار داشته باشد .

درخانه بسوم شیا نوصیه میکنم که در عه مواقع برای خدمت وطن و نهاد

(۲۴)

ملت خود سطعی و بجاهد و همت خود را همیشه بلند و مالی داشته بطبقید، تا بتواند
جد و جهد و همی و حمل و همت بلند خویش نزمنالق و مخلوق سرفراز و ممتاز باشد
همت بلند دار که نزد خدا و سخن
باشد بقدر همت تو اعتبار تو

بهر اندازه که هنر و همت شما عالی و پیرگاه حضرت الیه سر محجز دنیاز شما
پسچده باشد البته که بهمان اندازه صراحت روانیه نمدو معافون شما بوده بواسطه
هنر با جذب و همت بلند خود صراتب ارجمندی را تائل بیشود.

استقبال از جشن

بیارا د گر بار محسن چن را — که وقت است جشن نجسات و طن را
همی خواهم از حالت زاده همی — کنم وو هن و آهکار این سخن را
که تا شکر گویند امروز مردم — ازان حال گویم همی تن به تن را
سری یافت از خود سران دزد دور هزن — خدا گم گشتند این چنین بافت را
و صبدند بر تخت و تاج آن کسانی — که بودند شاپسه دارو رسن را
قبای شهی کرد در بر غذی — که هر دم سزاوار بودی گفتن را
ندانم که سر داد بر جان ملت — پیشکاره سیل چنین موجز ن را
که ایگند در خانه ملک و دولت — السی و چنین برق آتش فکن را
جسان بی سبب خشک و ترمه و خت بارب — که کرد این چنین آتش افرخن را
وطن گشت و برآه از سوئ مدیر — که دید آچنان سیل بسیاد گشتن را
ن دیدم یکی دزد با چند فردی — سکه بر پای تخت آورد تا ختن را

(۲۴)

سکا بود نهیرو نامومن و غیرت — که داده ملک و وطن چند قی وا
 نوان و دست از عالم بحری — که هر دم میباشد جان با خلق وا
 چها در وطن کرد دزد بد اختر — سکه هر دن بدی هر دهه زیست را
 ن خلق ازان زشت رفشار دیدی — شب و روز زمان غم پسندین را
 پنهانکار دیدند افراد ملت — غم و مردو رنج و ملاو هن دا
 زی شبط مشیط و گاراج سدم — ندا لیق از خوبشان خوبشان وا
 زکف داده هر واحدی خان و مان را — و داع ابد گنه فیرند و زن را
 بجور و جفا سخت جانها گردی — که واقع نبودند دل سوختن را
 چه بودی آگردیدی آن سخت حالت — که آسان شدی بیرون کوه گن را
 نمود از غوائی رحان زعفرانی — بر نگ بھی ساخت سبب ذفن دا
 وطن بود گلزار خون شهادت — عنیزان سکون ساخته پرین را
 نمودند در خاله پس جامه خونین — شهادت بدآمد و سه سکون را
 شب ما گنه روز ای قوم و ملت — خسرو میبرسد آهاف زمین را
 بیاریس خواهد شد آگاه روزی — سکون در زمان هرم بر آمدن را
 نهان وطن سخت باشد ولیکن — شاه توانای شمشیر رذ را
 وحید زمان نادر عصر و دوران — سکه جان میدهد لطف طبیعت بدی دا
 ازان گوشة دور این بود هنمش — سکه از حار و خس بالک سارد وطن را
 پی راحت هلک و ملت چو مردان — ای سیده رخمواتی رنج و مح را
 وطن را کند باز خالی زدهشی — سکونه میشیز برت طرف را
 بخورش بد طالع شدار صحیح کشود — ردود آن شب نار ناری پرن را

(۴۵)

همه معدلت کیش بکنای گبق — که در بست بروی دفع و سعن را
 بهر دل کین کرده صد زخم کاری — که داند جز او زخم دل دوچق را
 نظیرش نه بینم با خلاق نیسکو — ازو پاد گپرد خاق حسن را
 وطنخواه فرزانه دلسوز ملت — که بشکست خیل بلا و فتن را
 همه داش آموز جان معارف — که پرسوه پیروزه عالم و فن را
 بعقل و بتدبر و اقبال و طالع — ذبد خواه دون کرد خالی وطن را
 بدانگونه هد منجی قوم و ملت — که حاجت لشد چنگ و خون ریختن را
 گند هزم ترمیم و راهنمایش — نوی بیدهد این سرای کهن را
 بجان و دلا کنون وطنخواه گوید — روان هنر شاه فرید وطن را
 نوان خواستن حافظت جسم و جاش — خداوند دانای سرو علن را
 وطن یافت از دست دشمن خلاصی — دسانید پادستان این سخن را
 منادی نوان کردد کوی و رزن — که سازد خبرداره اهل وطن را
 که آمد د گر بار عید همن — هر بعد اذن نام دفع و سعن را
 گنون وقت عیش است و ایام عشرت — بیاورد گد و سبل و یاسمن را
 چن گردد از جوش گل جای فرحت — رساند خدا بلبلی همچو من دا
 صبا از چن سوی چین و خناشو — که ارزان نمایند مشک خن را
 چرا فان چن را گند سحن روشن — گند خیره از رشك چشم پون را
 وطن را گنون بیکند برق روشن — نگیرد کسی نام شمع و لگن را
 قس وار هردم نمایند مردم — بسوی چن رفتان و آمدن را
 چو نقش قدم هر که هرجا نشید — نماید فراموش بر خاستن را
 گروهی نساخته ای پهلوانی — گند سپر مغلوب و غالب هشدن را

(۴۹)

امروزه همراه داشت و آواز طرب سر نوارده از خسنه مسلو من را
 بود چون و پسید هر جاهه زیبی — برگشتن قها پیکر آدمشی را
 بطرف چن میزد دوستان را — چو سرد سی نات افراد حق و ا
 بجهن نجات و ملن دور نبود — که عذرخواهی آورده روح من را
 درین جشن شرطست خندان لشتن — بلن پست نسبت که خنده نزد را
 مکش دست زنها از هیش و عشرت — بسرور بعض و طرب جان و تن را
 زهر مانی سور سر بر کشیده — نمیشاید احکمنون بلن ساختن را
 عداون کتون رنگ البت کرفه — نداند کسی بیغ کین آختن را
 شب تار چون دوز روشن نماید — هیس از مده و هر رفاقت را
 بعد رنگ قوس فرج می نماید — نظر کن جوانان طرف چن را
 سوی کابل از نز خوانان افغان — بخواهید هریک هرید زمن را
 بعالم همین طوطی هصر دارد — ادای نواهای شکر شکن را
 موافق بیزان شداین بحد روزون — حکمه رنجان دهد بهه شعر من را
 بود «المهسا پارب این بعن باقی حکمه نام کبر ند شاه زمن را
 میگر خاق در جمع مد حنگرانش
 شهارند مستغی خوش سخن را

استقبال از جشن

لزو دند رو لق بساط چن را ... ببارک بگو پسید سر و سمن را
 چن را بیزان شد اردی هشقی ... به پلبل دسا ید هنان این سخن را
 دراو باز زنیب چهن بزرگی است ... آنکه بسد آپیز دگر اخمن را
 پیکسوی او فوج شاهی ستاده ... نماید دو چدان شمسکو، وطن را

دوین فوج بر بسته از دل بینید — جوانان سر باز لشکر شکن را
 فلایهای این منظر نزهت آئین — ز خاطر برد رنگ رنج و محن را
 شکت ریخت طیاره ها بزر میش — فرامش صبا کرد گل یخچن را
 نوگوئی پرواز مرغان قدسیست — گرفته آه بر فضای چن را
 کنون کول او بندر عین گردید — دگر وه نیز سند نرخ عدن را
 اگر در چن یکدم آرام گرد — ز خاطر رود دم خزان ختن را
 فروزان کر و بش پشب خوشه خوشی — حسکیند در نظر خیره عقد پرن را
 هنار نجاتش بیکپاستاده — صلامیزند دعوت انخمن را
 مکرر گرفتند جشن مسرت — مسلسل شد اقبال دور زمن را
 که پادآورد این دوم جشن طالی — مه و روز نیک بجهات و طعن را
 شود بزم او مایه اتفاقی — چو پاد آوریم آن تقاضی کهن را
 حکایت نماید اران روز فیروز — فتوحات شه نادر صف شکن را
 جلوشش بیاد آبدو تازه سازد — دگر اینستی خاطر من دو زن را
 قوی نجیه شاهی که از زور بازو — بهم بست یحکیاره دست فتن را
 معارف پژوهی که بروی ملت — کشوده دو باره در علم و فن را
 شه ناداری که مام بلندشی — دریب است نام آوران زمن را
 کنون رهروان بیغم از من راهند — که گم کرده نم بپر او راهزن را
 تو آن شاه با فکر و رأی که خواهی — هنر مندی ملت خویشتن را
 وطن زندگی از وجود تو بگرفت — که از ویض جان زندگی هست تن را
 بعنوان دور تو نهضت نوبت — چو تاریخ افسان براند سخن را
 بنا و افسان رموز محبت — دهد نطق تو درس حب و طعن را

کهلا ازین هدایت کو ساخت - یک پریده سر میل مسلی خواه
تو بجهد الکار بکسر بکو پرید - صفتیه از همایزه گر آورده با
پس جهاد حسن احوال پویند - بهمال رسانیده گام خود را
خریه اند که قدر طلب و پایند - نهاید اگر بود لذت اصلی را
با پیشید آخر بجهان گوشش - سوارانه گرد و رده اند تا خلق را
نمایند شرح درستی در اراضی - گتون رو دهای خشم می ازم سلطی را
با بهمال مله را خدا زنده دارد - بدوزش توی فرازه و میز را

(۲۹)

اشر طبع
اعظمی

مارش نجات وطن

شد شکر دین عهد بون محفوظ شد ملت و دین
افسوس ران عهد غمین کو ساخت این ملک و حزب

د گر میر خبر ف درد و عم
گدشت و روت عهد پرالم
که شاه داد خواه محترم
کند بنای ظلم منهدم

شاد شو ا وطن ا خوش نزی و طن ا
گدشت آن دردو محن ، خوش ماش او لاد وطن
ما مون شد ملک کهنه ، ار طسلم و حور ز من

بکن برای ملک کار و مار
قوم خوش شو یار و غمگسار
شود وطن ز جهده قوم بختیار
و سد بعرو جاو شان و افتخار

خوش ما وطن ا باصفا وطن ا
امرور نیں جشن هفات ، داریم عنوان صفات
شد ملک مشحون صفتان تو هم قوم هالی در حات

هیئت محترم شورای ملی که پس از حادثه دان هایزون متروکان و نریکان سر را وسیله غالیقدره حلاشمآ
آفای عدالاحد حاصل را می شورای ملی بخصر و ملوکا به هرض و قراش مینهایند . و بطری چپ شال هیئت محترم
گورت دبلوماتیک زایم دارند که لعنه ای از آنها درین فتوغرافی مشود : ۱ : شیخ السرا غالیقدره حلاشمآ حاصل
موسیو سارک سیر کیر دران شوروی . ۲ : غالیقدره حلاشمآ حاصل افغان ، الملك سید کیر دولن علیه ایران
۳ : پا ایقدره حلاشمآ حاصل حکمت فی سیر کیر دولن علیه نر کیه . ۴ : غالیقدره حلاشمآ موسیو گالا او
و زیر تخته ایهای .